

Kniha Daniel – sto sedemdesiatšesť

Božské zjavenie a konečné prebudenie: postrehy z Danielovho videnia

Jeff Pippenger

2024-04-06

V desiatej kapitole Daniela Gabriel vykonáva dielo predkladania úplného výkladu knihy Daniel Božiemu ľudu posledných dní. Daniel predstavuje Boží ľud posledných dní, ktorým je v knihe Zjavenia stoštyridsaťštyritisíc. Ako takí sa stoštyridsaťštyritisíc prebúdzajú k poznaniu, že boli rozptýlení, ako je to znázornené Danielom v deviatej kapitole. Taktiež sa prebúdzajú k pochopeniu, že veľkou skúškou, podľa ktorej sa rozhoduje o ich večnom údele, je skúška obrazu šelmy, ktorá sa odohráva predtým, než sú zapečatení, a pred uzavretím doby milosti pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch. Oplakávajú sklamanie, ktoré ich postihlo 18. júla 2020, a v tomto stave dostávajú pohľad na Krista vo Svätyni svätých, ako je to znázornené Izaiášom v šiestej kapitole.

Toto videnie, ako je podané u Daniela i u Izaiáša, im umožňuje uzrieť ich porušený stav pred Pánom slávy, a obaja sú ponížení až do prachu. Izaiáš potom počuje otázku, koho Boh pošle k svojmu ľudu, a Izaiáš sa ponúka, no najprv je očistený.

Vtedy som povedal: Beda mi! lebo som stratený; pretože som muž nečistých pier a bývam uprostred ľudu nečistých pier; lebo moje oči videli Kráľa, Hospodina zástupov. Vtom priletel ku mne jeden zo serafov a v ruke mal žeravý uhlík, ktorý vzal kliešťami z oltára. Dotkol sa ním mojich úst a povedal: Hľa, toto sa dotklo tvojich pier; tvoja neprávosť je odstránená a tvoj hriech je očistený. Potom som počul hlas Pána, ktorý hovoril: Koho pošlem a kto nám pôjde? A ja som povedal: Hľa, tu som; pošli mňa. Izaiáš 6:5–8.

Izaiáš bol očistený uhlíkom z oltára a Daniel bol očistený hľadením do zrkadla príčinnej vízie, ktorá spôsobuje, že ten, kto hľadí, sa mení na obraz, ktorý vidí. Izaiášovi je povedané, aby odniesol posolstvo ľudu, ktorý počujúc nepočuje a vidiac nevidí.

A povedal: Choď a povedz tomuto ľudu: Počúvajte ustavične, ale neporozumejte; hľadte ustavične, ale nepochopte. Zatvrd' srdce tohto ľudu, zaťaž ich uši a zavri ich oči, aby nevideli svojimi očami a nepočuli svojimi ušami, aby neporozumeli svojím srdcom, aby sa neobrátili a neboli uzdravení. Izaiáš 6:9, 10.

Izaiáš si želá vedieť, ako dlho ešte musí hovoriť s ľuďom, ktorý nerozumie a nechápe, a preto sa pýta: „Dokedy?“

Tu som povedal: Pane, dokedy? A on odpovedal: Kým mestá nebudú spustošené a bez obyvateľa, domy bez človeka a krajina úplne spustnutá, a kým Hospodin neodstráni ľudí ďaleko a uprostred krajiny nebude veľké opustenie. Izaiáš 6:11, 12.

Krajinou, ktorá je predmetom biblického proroctva v posledných dňoch, sú Spojené štáty, ktoré sú „úplne spustošené“, keď je národná skaza privedená národným odpadnutím zákona o nedeli. Verš

štyridsaťjeden z Daniel 11 bol predobrazene znázornený veršom šesťnásť tej istej kapitoly. Vo verši štyridsaťjeden je „veľké opustenie uprostred krajiny“ stotožnené s tým, že je zvrhnutých „mnohých“. Izaiášovo posolstvo, na ktoré sa odvolával Ježiš, keď sa počas svojej dejinnej prítomnosti medzi ľuďmi prihovárал hašterivým Židom, určuje, že keď je niekdajší ľud zmluvy pomínutý, vtedy má uši a oči, ktoré nerozumejú ani nevnímajú. Izaiášovo posolstvo predstavuje posledné volanie k laodicejskému adventizmu, ktoré sa končí pri zákone o nedeli, kde je laodicejský adventizmus vyplúť z úst Pána.

Vojde aj do slávnej zeme a mnohé krajiny budú zvrhnuté; ale títo uniknú z jeho ruky: Edóm, Moáb a poprední zo synov Ammónových. Daniel 11,41.

Izaiáš a Daniel dostávajú zodpovednosť predložiť posledné volanie Laodicei a pri Danielovom treťom dotyku v desiatej kapitole je posilnený pre túto úlohu.

Potom prišiel opäť ten, ktorý sa podobal mužovi, dotkol sa ma a posilnil ma. A povedal: Ó, muž veľmi milovaný, neboj sa; pokoj tebe; buď silný, áno, buď silný. A keď so mnou hovoril, bol som posilnený a povedal som: Nech hovorí môj pán, lebo si ma posilnil. Daniel 10:18, 19.

Daniel bol posilnený, aby odovzdal posolstvo, ktorému porozumel, keď v desiatej kapitole zostúpil Michal. Izaiáš bol poučený, že bude musieť odovzdávať posolstvo až do nedeľného zákona. Pri nedeľnom zákone bude ustanovený ostatok.

Vtedy som povedal: Pane, dokedy? A on odpovedal: Dokiaľ mestá nezostanú spustošené, bez obyvateľa, a domy bez človeka, a krajina nebude úplne spustnutá, a dokiaľ Hospodin neodvedie ľudí ďaleko a uprostred krajiny nebude veľké opustenie. Avšak ešte bude v nej desatina; tá sa vráti a bude spasená ako terebinta a ako dub, v ktorých zostáva miazga, keď zhadzujú listie; tak sväté semeno bude jej miazgou. Izaiáš 6:11–13.

Keď nastane „veľké opustenie uprostred krajiny“ (pri nedeľnom zákone), zjaví sa „desatina“, ktorej „podstatou“ je „sväté semeno“. Koreň hebrejského slova preloženého ako „desatina“ je „desiatok“. Pán bude mať pri nedeľnom zákone „desiatok“ tých, ktorí sa „vrátili“.

A všetok desiatok z krajiny, či zo semena krajiny, alebo z ovocia stromu, patrí Hospodinovi; je svätý Hospodinovi. A keby chcel niekto čokoľvek zo svojich desiatkov vykúpiť, pridá k tomu jeho päťtinu. A čo sa týka desiatku zo stáda alebo z čriedy, zo všetkého, čo prechádza pod prútom, desiate bude sväté Hospodinovi. Levitikus 27:30–32.

„Desiatok“, ktorý sa „vracia“, je svätý Hospodinovi a je Hospodinovým podielom.

Lebo Hospodinovým podielom je jeho ľud; Jákob je údelom jeho dedičstva. Deuteronomium 32,9.

Tí, ktorí sa vrátili pred nedeľným zákonom, sú tí, ktorých predstavuje Jeremiáš, ktorí utrpeli prvé sklamanie a ktorým Pán zasľúbil, že ak sa vrátia, budú Pánovými ústami, čiže Jeho hovorcami.

Našli sa tvoje slová a zjedol som ich; a tvoje slovo mi bolo radosťou a potešením srdca, lebo som nazvaný tvojím menom, ó, Hospodine, Bože zástupov. Nesedel som v zhromaždení posmievačov ani som sa neradoval; sedel som osamote pre tvoju ruku, lebo si ma naplnil

rozhorčením. Prečo je moja bolesť ustavičná a moja rana nevyliciteľná, ktorá sa zdráha byť uzdravená? Či mi budeš celkom ako klamný potok a ako vody, ktoré zlyhávajú? Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš, opäť ťa privediem, aby si stál pred mnou; a ak oddelíš vzácné od ničomného, budeš ako moje ústa. Oni sa vrátia k tebe, ale ty sa nevracaj k nim. A učiním ťa tomuto ľudu opevneným medeným múrom; budú bojovať proti tebe, ale nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou, aby som ťa zachránil a vyslobodil, hovorí Hospodin. A vyslobodím ťa z ruky zlých a vykúpim ťa z ruky ukrutných. Jeremiáš 15:16–21.

Pozostatok alebo desatina, ktorá sa vracia v Izaiášovom svedectve, mala byť zjedená, lebo im bolo dané Božie posolstvo a Jeho Slovo malo byť zjedené. Boli to tí, ktorí mali byť Božimi ústami, a týmto spôsobom mali predkladať Božie Slovo, ktoré malo byť zjedené tými, čo hľadali spásu. Jeremiáš nesedel v „zhromaždení posmievačov“, lebo, tak ako v prípade Daniela, keď uvidel videnie, „zhromaždenie posmievačov“ utieklo. Jeremiáš si myslel, že mu Boh klamal, lebo Božia ruka dopustila prvé sklamanie 19. apríla 1844 v dejinách milleritov a 18. júla 2020 v posledných dňoch. Zaslúbenie pre Jeremiáša bolo, že ak sa „vráti“, a v Izaiášovom úryvku sa „desatina“ „vracia“.

Ak sa Jeremiáš „vráti“, je súčasťou Izaiášovej „desatiny“, ktorá je svätá a je Pánovým podielom, ktorého „podstata“ je v nich. Hebrejské slovo „podstata“ znamená stĺp a byť učinенý „stĺpom“ je zaslúbenie dané Filadelfským.

Toho, kto zvíťazí, urobím stĺpom v chráme svojho Boha, a von už nevyjde; a napíšem na neho meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha; a napíšem na neho svoje nové meno. Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám. Zjavenie 3:12, 13.

„Stĺp“, to jest ich „podstata“, predstavuje spojenie božstva a ľudstva, lebo Kristus je „stĺpom“, ktorý podpiera chrám.

„Keď som bola v tomto stave sklúčenosti, mala som sen, ktorý na moju myseľ hlboko zapôsobil. Snívalo sa mi, že vidím chrám, ku ktorému sa hrnulo mnoho ľudí. Zachránení budú, keď sa čas uzavrie, iba tí, ktorí nájdu útočisko v tom chráme. Všetci, čo zostanú vonku, budú navždy stratení. Zástupy vonku, ktoré sa uberali svojimi rozličnými cestami, posmešne a s výsmechom hovorili o tých, čo vstupovali do chrámu, a tvrdili im, že tento plán záchrany je prefikánym podvodom, že v skutočnosti neexistuje nijaké nebezpečenstvo, ktorému by bolo treba uniknúť. Dokonca sa niektorých zmocnili, aby im zabránili ponáhľať sa dovnútra za múry.“

„Zo strachu pred posmechom som pokladala za najlepšie počkať, kým sa zástup rozíde, alebo kým budem môcť vojsť bez toho, aby si ma všimli. Namiesto toho sa však počet ľudí zväčšoval, a obávajúc sa, že prídem neskoro, som narýchlo opustila svoj domov a predierala sa davom. Vo svojej úzkostlivej snahe dostať sa do chrámu som si nevšímala ani nedbala na zástup, ktorý ma obklopoval. Keď som vošla do budovy, uvidela som, že ten rozľahlý chrám podopieral jeden nesmierny stĺp a k nemu bol priviazaný baránok, celý zohavený a krvácajúci. Zdalo sa, že my, ktorí sme boli prítomní, sme vedeli, že tento baránok bol roztrhaný a zdrvený pre nás. Všetci, ktorí vstúpili do chrámu, museli predstúpiť pred neho a vyznať svoje hriechy.“

„Tesne pred Baránkom boli vyvýšené sedadlá, na ktorých sedela skupina ľudí, vyzerajúcich veľmi šťastne. Zdalo sa, že na ich tvárach žiari nebeské svetlo, a chválili Boha a spievali piesne radostného vďakyvdania, ktoré zneli ako hudba anjelov. To boli tí, ktorí prišli pred Baránka, vyznali svoje hriechy, prijali odpustenie a teraz v radostnom očakávaní čakali na nejakú radostnú udalosť.

„Aj po tom, čo som vošla do budovy, zmocnil sa ma strach a pocit hanby, že sa musím pokoriť pred týmito ľuďmi. Zdalo sa však, že som bola prinútená ísť ďalej, a pomaly som si razila cestu okolo stĺpa, aby som sa postavila tvárou k Baránkovi, keď zaznela trúba, chrám sa zatriasol, z úst zhromaždených svätých sa ozvali výkriky víťazstva, strašná žiara osvietila budovu, potom všetko zahalila hustá tma. Všetci tí šťastní ľudia spolu so žiarou zmizli a ja som zostala sama v tichej hrôze noci. Prebudila som sa v úzkosti mysle a sotva som sa vedela presvedčiť, že sa mi to len snívalo. Zdalo sa mi, že môj údel je spečatený, že Duch Pánov ma opustil, aby sa už nikdy nevrátil.“ Testimonies, zväzok 1, 27.

„Podstata“, ktorá je vo vnútri navrátenej desatiny, je „stĺp“, ktorý podopiera chrám. Daniel videl príčinné videnie Baránka, ktorý bol zavesený na stĺpe, a Baránok bol tým „stĺpom“. Keď Daniel uvidel toto veľké videnie, bol premenený na obraz stĺpa; a Izaiášova desatina má podobne v sebe „podstatu“ (stĺp) a táto podstata má byť „jedena“ všetkými, ktorí by chceli vojsť do chrámu. Tí, ktorí vchádzajú do chrámu a jedia tú podstatu, sú Božie iné stádo, ktoré odpovedá na posolstvo koruhvy, pozdvihnutej pri nedeľnom zákone, keď je v krajine veľké opustenie. „Sväté semeno“, ktoré je Izaiášovou podstatou, je Baránok zabitý od založenia sveta.

Desiatok tých, ktorí sa vrátia, bude vyslobodený z ruky bezbožníka, keď sa pri nedeľnom zákone oddelenie Filadelfie a Laodicey spečatí na večnosť a mnohí budú vtedy zvrhnutí. Tí, ktorí budú zvrhnutí, sú označení ako bezbožní, ktorí nechápu. Budú tiež vyslobodení z ruky ukrutníka, lebo neprijmú znamenie šelmy.

Takto hovorí Pán Hospodin: Aj zástup Egypta spôsobím, že prestane, rukou Nebúkadnecara, kráľa Babylona. On i jeho ľud s ním, najstrašnejší z národov, budú privedení, aby zničili krajinu; vytasia svoje meče proti Egyptu a naplnia krajinu pobitými. A vysuším rieky a vydám krajinu do ruky bezbožných; a spustoším krajinu i všetko, čo je v nej, rukou cudzincov: Ja, Hospodin, som to povedal. Izaiáš 30:10–12.

„Hrozný z národov“ je zástupné vojsko kráľa severu. Tí, ktorí sú znamením pozdvihnutým pri nedeľnom zákone, sú vyslobodení z ruky bláznivých, či bezbožných panien, a sú tiež vyslobodení z ruky hrozného z národov. Otázka, ktorou sa tu zaoberáme, je tá, že Izaiáš, Daniel, Jeremiáš, Ezechiel a Ján sú všetci použítí na znázornenie vzkriesenia a zmocnenia stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sa vracajú zo sklamaní z 18. júla 2020. V Danielovom záverečnom videní, vo videní danom pri rieke Hidekel, je Danielovi dané porozumieť vnútornému i vonkajšiemu videniu Božieho prorockého Slova a je posilnený, aby predložil toto posolstvo.

Posolstvo vnútorného a vonkajšieho sa spája s prorockou definíciou hlavy, čiže „pevnosti“, v desiatom verši, ktorá označuje vojnu na Ukrajine, ktorú v súčasnosti vedie Putin. Tento kľúč na určenie hlavy má vnútorné aj vonkajšie uplatnenie a začiatok tejto vojny označuje obdobie, keď sa

obe hlavy stávajú predmetom proroctva. Pevnosť alebo hlava ako Rusko označuje druhú zástupnú vojnu, ktorá vedie k tretej zástupnej vojne, čo označuje začiatok tretej svetovej vojny, ako je to predobrazené bitkou pri Paniu v pätnástom verši.

Šestnásty verš je nedeľný zákon, a preto od roku 2014, keď sa začala ukrajinská vojna, znázornená vo veršoch jedenásť a dvanásť, až po nedeľný zákon sa uskutočňuje záverečné dielo súvisiace so spečatovaním Božieho ľudu. Gabrielov výklad v jedenástej kapitole Daniela predstavuje posolstvo, ktoré posväcuje, alebo spečatuje Boží ľud. Prehliadnuť túto skutočnosť znamená prehliadnuť všetko. Proroctvo, ktoré je odpečatené, ktoré sa v knihe Zjavenie nazýva Zjavením Ježiša Krista a ktoré kniha Zjavenie označuje za odpečatené tesne pred ukončením času milosti, je konkrétnou pasážou z knihy Daniel.

A povedal mi: Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškrvnený, nech sa ešte poškrvňuje; a kto je spravodlivý, nech koná spravodlivosť ešte; a kto je svätý, nech sa ešte posväcuje. Zjavenie 22:10, 11.

V posledných dňoch nastáva určitý čas, keď je záverečné proroctvo odpečatené, lebo verš hovorí: „čas je blízko.“ Práve tento výraz, nachádzajúci sa v záverečnej kapitole Zjavenia, sa nachádza aj v prvej kapitole.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať; a oznámil to, poslal svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi: ktorý vydal svedectvo o slove Božom a o svedectve Ježiša Krista, a o všetkom, čo videl. Blahoslavený ten, kto číta, a tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané; lebo čas je blízko. Zjavenie 1:1–3.

Dvestodvadsať, a teda dvadsaťdva, sú symbolmi spojenia božstva s ľudstvom a záverečné dielo tretieho anjela, ktorým je zapečatovanie sto štyridsiatich štyroch tisícov, sa uskutočňuje v proročkom kontexte podobenstva o desiatich pannách. Múdre panny posledných dní utrpeli svoje prvé sklamanie 18. júla 2020 a boli rozptýlené ako mŕtve kosti na ulici v jedenástej kapitole Zjavenia, až do júla 2023, dvadsaťdva rokov po tom, čo sa v roku 2001 začal proces zapečatovania. „Čas bol vtedy blízko“ a Pán potom pozdvihol „hlas na púšti“, ktorý prijal posolstvo od Gabriela, ktorý ho prijal od Krista, ktorý ho prijal od Otca.

Hlas potom začal posielat' posolstvo cirkvám a bolo rozosielené elektronickou cestou, takže sa dá čítať a/alebo počuť, v súčasnosti vo viac ako šesťdesiatich jazykoch. Časť proroctva, ktorá bola odpečatená, totiž toto posolstvo, sa nachádza v knihe Daniel.

„Kniha, ktorá bola zapečatená, nie je Zjavenie, ale tá časť Danielovho proroctva, ktorá sa vzťahuje na posledné dni. Anjel prikázal: ‚Ty však, Daniel, zavri tieto slová a zapečat' knihu až do času konca.‘ Daniel 12:4.“ Skutky apoštolov, 585.

„Časť proroctva Daniela vzťahujúca sa na posledné dni“ je štyridsiaty verš. Nie je to jednoducho celý štyridsiaty verš; je to tá časť štyridsiateho verša, ktorá je znázornená po čase konca v roku 1989 a pred nedeľným zákonom v štyridsiatom prvom verši. Dejiny štyridsiateho verša, o ktorých

sa v samotnom verši nenachádza nijaká zmienka, sú tou časťou proroctva vzťahujúcou sa na posledné dni, ktorá bola zapečatená a ktorá sa od júla 2023 odpečatuje pre tých, ktorí sa rozhodnú vidieť a počuť.

Štyridsiaty verš nezaznamenáva nič z dejín, ktoré nasledujú po rozpade Sovietskeho zväzu v roku 1989, až po nedeľný zákon zo štyridsiateho prvého verša, no poskytuje prorockú platformu, na ktorú majú byť položené iné línie proroctva. Tí, ktorí nie sú ochotní vidieť a počuť, že metodológia riadok na riadok je metodológiou neskorého dažďa, nemajú schopnosť vidieť skryté dejiny štyridsiateho verša, a to sú tie dejiny, ktoré sú Zjavením Ježiša Krista, ktoré Gabriel prišiel vyložiť Jánovi a Danielovi.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„V Berei Pavol opäť začal svoje dielo tým, že vošiel do židovskej synagógy, aby zvestoval Kristovo evanjelium. Hovorí o nich: ‚Títo boli šľachetnejší než tí v Tesalonike, pretože prijali slovo so všetkou ochotou mysle a denne skúmali Písma, či je to tak. Preto mnohí z nich uverili; a takisto aj nemálo ctihodných žien, ktoré boli Grékyne, i mužov.‘“

„Pri predkladaní pravdy budú tí, ktorí úprimne túžia konať správne, prebudení k usilovnému skúmaniu Písem. To prinesie výsledky podobné tým, ktoré sprevádzali prácu apoštolov v Berei. Ale tí, ktorí v týchto dňoch kážu pravdu, sa stretávajú s mnohými, ktorí sú pravým opakom Berejčanov. Nedokážu vyvrátiť učenie, ktoré sa im predkladá, a predsa prejavujú krajnú neochotu skúmať dôkazy uvádzané v jeho prospech a domnievajú sa, že aj keby to bola pravda, je vecou malej dôležitosti, či ju ako takú prijmú alebo nie. Myslia si, že ich stará viera a zvyky sú pre nich dosť dobré. Ale Pán, ktorý vyslal svojich poslov s posolstvom svetu, bude ľud brať na zodpovednosť za spôsob, akým zaobchádza so slovami svojich služobníkov. Boh bude súdiť všetkých podľa svetla, ktoré im bolo predložené, či je im jasné, alebo nie. Ich povinnosťou je skúmať, ako to robili Berejčania. Pán hovorí prostredníctvom proroka Ozeáša: ‚Môj ľud hynie pre nedostatok poznania; pretože si zavrhol poznanie, aj ja zavrhnem teba.‘“

„Mysle Berejcov neboli zúžené predsudkami a boli ochotní skúmať i prijímať pravdy hlásané apoštolmi. Keby ľud našej doby nasledoval príklad ušľachtilých Berejcov, denne skúmal Písma a porovnával posolstvá, ktoré sa mu prinášajú, s tým, čo je tam zaznamenané, boli by dnes tisíce verné Božiemu zákonu tam, kde je teraz jeden. No mnohí, ktorí sa hlásia k láske k Bohu, nemajú túžbu zmeniť omyl za pravdu a pridŕžajú sa príjemných bájak posledných dní. Omyl zaslepuje myseľ a odvádza od Boha; pravda však osvecuje myseľ a dáva život duši.“
Sketches from the Life of Paul, 87, 88.